

Citáty

Francouzské věty Hesteřiny:

str.8

... nabitého dětskými hlasy, jen zpěvavě pronášely francouzská slova, zpívaly nábožné písně a rozebíraly otázky z občanské nauky. **Avez-vous une maison jolie? Oui, j ai une maison tres jolie**

Folův hlas vykládá občanskou nauku, **Bůh milosti své přej ti a dobro završ bratrstvím**

str.192:

obličej se jí rozžije galským výrazem - tváře jako jablíčka, rty jako sušené švestičky - a Hester, vychutnávajíc úvodní dvouhlásku a závěrečnou nosovku jako dva likéry, slovo za slovem pronáší: **Dieu est tres fin.**

Na vteřinu se rozhostí ticho. Řekněte to ještě jednou, poprosí ji Caldwell.

Dieu - est - tres - fin. Ta věta mě vede celým životem.

Bůh je velmi - velmi jemný?

Oui. Velmi jemný, velmi elegantní, velmi útlý, velmi vybraný. **Dieu est tres fin.**

Caldwellova naděje je ještě podpořena Hesteřinou magickou francouzskou větou.

Vergilius I, 314 - 417

Aeneas přistane u Karthaginy a jde na výzvědy jen se svým druhem Achatem. Zjeví se mu matka:

314-320

**Cui mater media sese tulit obvia silva
virginis os habitumque gerens et virginis arma
Spartanae, vel qualis equos Threissa fatigat
Harpalyce volucrumque fuga praevertitur Hebrum.
Namque umeris de more habilem suspenderit arcum
venatrix dederatque comam diffundere ventis,
nuda genu nodoque sinus collecta fluentis.**

Vaňorný:

Pojednou prostřed lesa mu vkročila do cesty matka s dívčí tváří a šatem a se zbraní dívčiny spartské, podobná Harpalyce, jež v Thrákii předbíhá koně velkou rychlostí svou neb předhání proudící Hebrus. Na pleci lehký luk má zavěšen, jako je zvykem lovkyně, a vlající vlas jí rozvívá vanutí větru, kolena její jsou holá a uzlem sepjaté roucho.

Venuše ho osloví, předstírá, že je lovkyně hledající svou přítelkyni. Aeneas okamžitě pozná, že je to bohyně:

327-329

**O quam te memorem virgo? namque haud tibi vultus
mortalis, nec vox hominem sonat; o, dea certe
(an Phoebi soror? an Nympharum sanguinis una?)
sis**

Vaňorný:

Jak tě však oslovit mám, ó dívčino? - nejsou tvá líce
lidská - po lidsku nezní tvůj hlas - tys bohyně jistě!
Jsi snad Foebova sestra - Ti pocházíš z rusalčí krve?

Aeneas jí slibuje oběti za zodpovězení otázek, které pro něj mají povahu vitae necisque, Venuše hypotézu odmítne a Aeneas je zaujat jejími odpověďmi a už dál o bohyni nemudruje. Bohyně mu sdělí, že je v punské krajině, kde panuje Dido, vypráví mu i o tom, jak její bratr Pygmalion zabil jejího muže Sychea. Aeneas si stěžuje na svůj život, bohyně to nemůže snést a dá mu dobré rady.

402-410:

**Dixit et avertens rosea cervice refulsit,
ambrosiaequae comae divinum vertice odorem
spiravere; pedes vestis defluxit ad imos;
et vera incessu patuit dea. Ille ubi matrem
agnovit tali fugientem est voce secutus:
Quid natum totiens, crudelis tu quoque, falsis
ludis imaginibus? Cur dextrae iungere dextram
non datur ac veras audire et reddere voces?**

Potom se obrátí Venus, a růžová šíje se zaskví,
božský na hlavě vlas jí rajskou zavane vůní,
krátký pak lovčí šat jí dolů splyne až k nohám.
Bohyni již sám krok jim prozradil. Jakmile matku
poznal, těmito slovy, jak prchala, zavolal na ní:
Pročpak tolikrát, matko, i ty tak krutě šálíš
klamnou přetvářkou svou? - Proč rukou stisknouti ruku,
proč též pravdivou lež nám nedáno slyšet a mluvit?

Matka je zakryje oba mlhou, aby je nikdo neviděl a mohli vstoupit do Karthaginy, sama, spokojena výsledkem svého snažení, odletí na Pafos.